

Ad spm. nr. S 1353

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard i folketingssamlingen 1997-98 (2. samling) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 3206, lød således:

Til indenrigsministeren (11/9 98) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvor mange udlændinge er dømt til udvisning på grund af grovere kriminalitet eller anden strafbar handling, hvor mange af dem er udsendt efter udstået dom, og hvor mange afsoner endnu dommen inden udvisning effektueres?«

Supplerende svar (13/10 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

For så vidt angår antallet af udlændinge, der er udvist før den 1. juli 1997, henvises til besvarelsen af 7. november 1997 af spørgsmål nr. S 218 af 23. oktober 1997 fra samme spørger.

Rigspolitiet har oplyst, at det fremgår af udtræk fra Det Centrale Kriminalregister, at i alt 407 udenlandske statsborgere i perioden fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 1998 er udvist ved dom som følge af overtrædelser af straffeloven og lov om euforiserende stoffer. Heraf er 125 personer udvist som følge af overtrædelser af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens narkotikabestemmelser. De resterende 282 personer er udvist som følge af andre straffelovsovertrædelser.

Af de nævnte 407 personer er 240 personer udsendt, og 79 personer afsoner dom eller er frihedsberøvet i øvrigt. De resterende 88 personer, der ikke er udsendt, afsoner ikke dom og er ikke frihedsberøvet i øvrigt.

Begrundelsen for, at disse 88 personer ikke er udsendt, fremgår ikke af oplysningerne fra Kriminalregisteret. Rigspolitiet har oplyst, at der kan være flere grunde til, at udsendelserne ikke har kunnet effektueres. Der kan således være tale om, at byrettens dom er anket, og at den pågældende udlænding er på fri fod under ankesagens behandling. Der kan også være tale om asylansøgere, som ikke kan udsendes, før asylsagen er afgjort, ligesom den udviste ud-

lænding kan være uidentificeret, hvorfor der ikke kan fastlægges et land, hvortil udlændingen kan udsendes. Der kan endvidere forekomme situationer, hvor hjemlandet nægter at modtage udlændingen, selv om vedkommende er identificeret. Der kan ligeledes være tale om, at den pågældende udlænding har flygtningestatus, hvorfor udsendelsen afventer udlændingemyndighedernes afgørelse om, hvorvidt der kan ske udsendelse efter udlændingelovens § 31. Endelig kan der være tale om, at der efterfølgende er indtrådt sådanne væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. udlændingelovens § 26, at retten finder, at dette kan føre til en ophævelse af udvisningsbeslutningen, jf. udlændingelovens § 50.

Ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 er reglerne for udvisning ved dom skærpet. Således er bl.a. den særlige udvidede adgang til udvisning af udlændinge, der er dømt for narkotikakriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4, udvidet med en tilsvarende udvidet adgang til udvisning af udlændinge, der er dømt for visse andre alvorlige forbrydelser som f.eks. forsætligt manddrab, voldtægt, røveri og grov vold, jf. udlændingelovens § 22, nr. 5 og 6. De ændrede regler for udvisning ved dom finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået efter den 3. juli 1998, hvor lov nr. 473 af 1. juli 1998 trådte i kraft. Det er derfor på nuværende tidspunkt ikke muligt at utale sig om effekten af de skærpede udvisningsregler.

Jeg har taget initiativ til, at Indenrigsministeriet fremover vil afgive en årlig redegørelse til Folketinget om, hvordan udvisningsreglerne fungerer i praksis. Den første redegørelse, som vil være baseret på oplysninger fra politiet, anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen, vil foreligge i foråret 1999.

Ad spm. nr. S 1354

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard i folketingssamlingen 1997-98 (2. samling) stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 3206, lød således: